

ærede Indenrigsminister, om han ikke vil være med til at foretage en saadan Revision af Valgloven og foretage den endnu i indeværende Samling, saaledes at de næste Valg kan blive afholdt paa et bedre og retfærdigere Grundlag end de sidst afholdte Folketingsvalg.

Den Gang den radikale Regering fik Magten i vort Land, tilsagde vi den Socialdemokratiets Støtte, og det gjorde vi af følgende 5 Grunde. Vi mente, at denne Regering bedre end nogen anden kunde bevare vort Lands Neutralitet, at den kunde holde vort Erhvervsliv i Gang, at den kunde træffe Foranstaltninger mod Dyrtiden, at den kunde dæmme op imod Kapitalismens værste Udskejelser og endelig for det femte, at den netop var den Regering, vi ønskede skulde gennemføre den nye Grundlov. Den sidste Grund er nu faldet bort, men de andre fire bestaar endnu, og naar jeg hertil føjer et nyt femte Punkt, Revisionen af den gældende Valglov, tror jeg, det er et Grundlag, hvorpaa Socialdemokratiet kan tilsige den nuværende Regering sin Støtte og tilsige, at denne Støtte vil blive ydet paa samme loyale Maade som hidtil.

Der er ikke nogen Grund til at gaa ind paa Finanslovsforslagets Enkeltheder. Finanslovsforslaget indeholder ikke noget nyt eller overraskende, men der er dog enkelte Punkter, jeg kunde have Lyst til at fremsætte nogle Bemærkninger om. Det er Punkter, som er af mere almindelig Interesse, og det, de navnlig drejer sig om, er det, der efter min Mening er det kæreste og bedste, vi ejer, nemlig vore Børn og vor Ungdom.

Det vil erindres, at for halvandet Aar siden var der ved Finanslovens Behandling her i Folketinget Tale om, at der skulde nedsettes en stor Kommission, som skulde tage hele vort Undervisningsvæsen under Overvejelse. Dette Spørgsmaal var blevet rejst af Socialdemokratiet i Finansudvalget og vandt Tilslutning baade hos den højtærede Undervisningsminister og hos alle Partiernes indenfor Finansudvalget. Men da det kom her ned i Salen, mødte det en uventet Modstand, og denne Modstand blev rejst af det ærede Medlem for Assens-Kredsen (Klaus Beirntsen). Han vilde ikke gaa med til, at en saadan Kommission maatte blive nedsat. Han paastod, at dens Nedsættelse maatte vente, til de nye Folketingsvalg havde fundet Sted. Nu har de nye Folketingsvalg fundet Sted, og saa haaber jeg, at den Modstand, det ærede Medlem rejste, maa være faldet bort, saa at denne Kom-

mission nu maa kunne blive nedsat. Vi ønskede den Gang, at det skulde være en Kommission, som skulde omfatte hele vort samlede Undervisningsvæsen, altsaa først og fremmest vor Folkeskole, Grundskolen. Den hviler jo endnu — i Hovedsagen da — paa den gamle Skolelov af 1814. Der er derfor al Grund til at tage Spørgsmaalet om vor Folkeskole op til Overvejelse og til Reformering, at skaffe en forbedret Undervisning og en forbedret Klasse- deling for vore Børn.

Men det er ikke alene selve Skolen og Undervisningen, der trænger til Reformering, det er ogsaa mange andre Spørgsmaal vedrørende Skolen. Jeg skal saaledes nævne Tilsynet. Det er et i høj Grad forældet embedsmæssigt Tilsyn, som hviler hos Præster, Provster, Biskopper og Ministre, men med ringe Indflydelse for den store Befolkning. Paa dette Omraade synes jeg, der i høj Grad trænges til en tidssvarende Reform. Der har tidligere været nedsat to Kommissioner om dette Spørgsmaal, en vedrørende Tilsynet med Københavns Skolevæsen og en vedrørende Tilsynet med Skolerne udenfor København. Der foreligger i Betænkninger angaaende dette Spørgsmaal et godt Grundlag, hvorpaa den kommende Kommission kunde arbejde videre.

Ligeledes er der Spørgsmaal om vor Læreruddannelse. Der synes jeg, det ser i høj Grad sørgeligt ud i Øjeblikket. Vi ser, hvorledes vore Seminarier affolkes. Det ene Seminarium efter det andet maa helt lukke, og en Række af vore Seminarier staa næsten, ja maaske bogstaveligt, paa Fællittens Rand. Tilgangen til dem er ikke mere end Halvdelen og maaske knap det af, hvad den har været tidligere. Det vil ikke være saa længe, inden vi kommer til at staa overfor en Lærermangel her i vort Land, og det er egentlig heller ikke saa underligt, naar man ser paa de Kaar, vort Land byder sine Lærere. Jeg har set nu i dette Efteraar, at manovre i Vestjylland averterer efter Lærere til Vinterskoler. Man kalder det derovre at „leje“ en Lærer, ligesom man lejer en Hest eller en anden Ting, og den Betaling, man byder en saadan Lærer, er 350 Kr. paa egen Kost for $\frac{1}{2}$ Aar, og vedkommende Lærer skal saa i Almindelighed forpligte sig til at blive Tiden ud, ikke at søge andetsteds hen. Jeg har set Opslag om saadanne Embeder, hvor man nedenunder havde sat en Bemærkning om, at Kosten kunde faas i Nærheden af Skolen for 2 Kr. pr. Dag. Det vil sige, at Kost-